

การจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Risk Management for Local Administrative Organizations in Sam Roi Yot District,
Prachuap Khiri Khan Province

ณัฐนิชา เทียงไธสง

Nutnicha Thientaisong

ผู้อำนวยการกองคลัง สำนักงานเทศบาลตำบลหนองจอก

Director of the Treasury Department, Nong Chok Subdistrict Municipality Office

E-mail: pupang1976@gmail.com

Received 09–11–2024; Revised 30–12–2024; Accepted 31–12–2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ ดังนี้ (1) เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และ (3) เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดำเนินการวิจัยโดยการเก็บข้อมูลจากพนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 205 คน โดยวิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าความแปรปรวนแบบทางเดียวและค่าสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัยประกอบด้วย (1) ระดับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า อยู่ในระดับมากที่สุด (2) เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล พบว่า ความเห็นของพนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอายุการทำงาน แตกต่างกันไป มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแตกต่างกัน และ (3) ความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกในระดับค่อนข้างสูง

คำสำคัญ: ความเสี่ยง การมีส่วนร่วม ประสิทธิภาพ

Abstract

This research aimed at (1) to evaluate the level of risk management effectiveness for local administrative organizations in Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province; (2) to compare the effectiveness of risk management for local administrative organizations in Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province; and (3) to test the relationship between participation and risk management effectiveness for local administrative organizations in Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province. The research was conducted by collecting data from 205 local government employees and contract employees of local administrative organizations in Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province. The data were collected by using a questionnaire. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, and Pearson correlation coefficient. The research results included (1) the level of risk management effectiveness for local administrative organizations in Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province, which was at the highest level; and (2) a comparison of the effectiveness of risk management for local administrative organizations in Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province, classified by personal factors. The results showed that the opinions of local administrative employees Employees of local administrative organizations in Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province with different ages, education levels and working years have different opinions on the effectiveness of risk management for local administrative organizations. (3) The relationship between participation and the effectiveness of risk management for local administrative organizations in Sam Roi Yot District, Prachuap Khiri Khan Province was found to be positive at a fairly high level.

Keywords: Risk; Participation; Effectiveness

บทนำ

การเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของสภาพเศรษฐกิจ สังคม เทคโนโลยี รวมถึงความคาดหวังของประชาชน หน่วยงานของรัฐทุกหน่วยงานต้องเผชิญกับความเสี่ยงทั้งปัจจัยภายนอกและภายใน ผู้บริหารมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงในการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กรถือเป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร โดยระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดีจะช่วยหน่วยงานในการวางแผนและจัดการเหตุการณ์ด้านลบที่อาจเกิดขึ้นอันเป็นอุปสรรคต่อการบรรลุวัตถุประสงค์ของหน่วยงาน รวมถึงช่วยหน่วยงานในการบริหารจัดการเพื่อสร้างหรือฉวยโอกาส หรือได้รับประโยชน์จากเหตุการณ์ด้านบวกที่อาจเกิดขึ้น ส่งผลให้หน่วยงานสามารถเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถในการให้บริการของ

หน่วยงานของรัฐ เพื่อให้ประชาชนและประเทศชาติได้รับประโยชน์สูงสุดจากการบริหารจัดการความเสี่ยงภายใต้หลักการมาภิบาล ทั้งนี้ พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 หมวด 4 การบัญชี การรายงานและการ ตรวจสอบ มาตรา 79 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐจัดให้มีการตรวจสอบภายใน การควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยง โดยให้ถือปฏิบัติตามมาตรฐาน และหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนดซึ่งกระทรวงการคลังได้ประกาศหลักเกณฑ์ กระทรวงการคลังว่าด้วยมาตรฐานและหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562 ณ วันที่ 18 มีนาคม พ.ศ. 2562 โดยหลักเกณฑ์ปฏิบัติการบริหาร จัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ ข้อ 3 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐยกเว้นรัฐวิสาหกิจถือ ปฏิบัติตามคู่มือหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงตามที่กระทรวงการคลัง กำหนดและสามารถนำคู่มือหรือแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยงอื่นมาประยุกต์ใช้ กับหน่วยงาน

ดังนั้น หน่วยงานของรัฐจึงมีหน้าที่ในการจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงตามมาตรฐาน และหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ตามมาตรา 79 ของพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลัง ของรัฐ พ.ศ. 2561 เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานมีประสิทธิภาพรวมถึงยกระดับ การบริหารจัดการความเสี่ยงของฝ่ายบริหารให้สามารถเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการตัดสินใจเชิงกล ยุทธ์ (Informed Strategic Decision Making) เพื่อสนับสนุนการบริหารหน่วยงานของรัฐให้บรรลุ วัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างแท้จริง กระทรวงการคลังได้กำหนดหลักเกณฑ์กระทรวงการคลังว่าด้วย มาตรฐานและหลักเกณฑ์การบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562 และ กำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่อง หลักการบริหารจัดการ ความเสี่ยงระดับองค์กรขึ้น โดยมาตรฐานและหลักเกณฑ์การบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับ หน่วยงานของรัฐ พ.ศ. 2562 ประยุกต์ตามแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงของสากล และมีการ ปรับใช้ให้เหมาะสมกับบริบทของระบบการบริหารราชการแผ่นดินเพื่อให้หน่วยงานของรัฐใช้เป็นกรอบ หรือแนวทางพื้นฐานในการกำหนดนโยบายการจัดทำแผนการบริหารจัดการความเสี่ยงและการติดตาม ประเมินผล รวมทั้งการรายงานผลเกี่ยวกับการบริหารจัดการความเสี่ยง อันจะทำให้เกิดความเชื่อมั่น อย่างสมเหตุสมผลต่อผู้ที่เกี่ยวข้องทุกฝ่าย และการบริหารงานของหน่วยงานของรัฐสามารถบรรลุตาม วัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับ หน่วยงานของรัฐ เรื่อง หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร เป็นกรอบแนวทางที่ช่วยให้ หน่วยงานของรัฐสามารถนำหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงไปปรับใช้เพื่อวางระบบการบริหาร จัดการความเสี่ยงระดับองค์กรได้อย่างเหมาะสม ทั้งนี้ การบริหารจัดการความเสี่ยงแต่ละหน่วยงาน อาจมีความแตกต่างกันขึ้นอยู่กับขนาด โครงสร้าง และความสามารถในการรองรับความเสี่ยงของ หน่วยงาน แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงมีความเกี่ยวข้องกับการควบคุมภายใน เนื่องจากการ ควบคุมภายในถือเป็นส่วนหนึ่งของการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ดังนั้น หน่วยงานอาจ

ดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงโดยเชื่อมโยงการควบคุมภายในและการบริหารจัดการความเสี่ยงเข้าด้วยกัน

จากประเด็นดังกล่าว องค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ถือเป็นหน่วยงานของรัฐพระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561 มาตรา 4 มีหน้าที่ในการจัดให้มีการบริหารจัดการความเสี่ยงตามมาตรฐานและหลักเกณฑ์ที่กระทรวงการคลังกำหนด ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินระดับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
3. เพื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง การจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้า รวบรวมเอกสาร แนวคิด ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตลอดจนการสืบค้นทางอินเทอร์เน็ต เพื่อนำมาสนับสนุนการดำเนินงานวิจัยเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนี้

1. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับประสิทธิผล Gibson et al. (2006, p. 36 – 38) ได้กำหนดเกณฑ์ในการประเมินประสิทธิผลองค์การ ไว้ 4 ประเด็นคือ (1) ผลผลิต (Production) ผลผลิต เป็นความสามารถขององค์การในการผลิต ตามความต้องการที่มีทั้งเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อสนองความต้องการของผู้ใช้บริการ (2) ประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นการเน้นที่การประเมินในระยะสั้นของ ระบบปัจจัยนำเข้า กระบวนการ และผลผลิต ที่มุ่งเน้นให้เกิดประโยชน์ คุ่มค่าคุ้มทุน ประหยัดเวลา เกิดประโยชน์สูงสุด และบุคลากร ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจ (3) การปรับตัว (Adaptive) เป็นความสามารถในการปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกองค์การ องค์การที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีการปรับตัวทั้งในด้านความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นจากสภาพแวดล้อมภายนอกสภาพแวดล้อมภายในที่กระทบต่อองค์การ และการปรับตัว เกี่ยวกับกระบวนการบริหาร ได้แก่การวางแผน การจัดองค์กร การนำและการควบคุม ทั้งในระดับนโยบายและระดับปฏิบัติเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลง (4) การพัฒนา (Development) องค์การที่ประสบความสำเร็จ และมีประสิทธิผลจะต้องมีการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมาให้มีความสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นในอนาคตเพื่อความอยู่รอดขององค์การเนื่องจากองค์การจะต้องมีคู่แข่งขึ้น มีการนำเอาเทคโนโลยีที่ทันสมัยมาใช้ขององค์การจึงไม่สามารถที่จะหยุดนิ่งได้ จะต้องพัฒนาตนเอง ให้ทัน

กับเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่เปลี่ยนแปลงไปและมีการพัฒนาทรัพยากรที่มีอยู่ในองค์กรให้ เกิดความคุ้มค่า อันจะส่งผลต่อองค์กรในระยะยาว

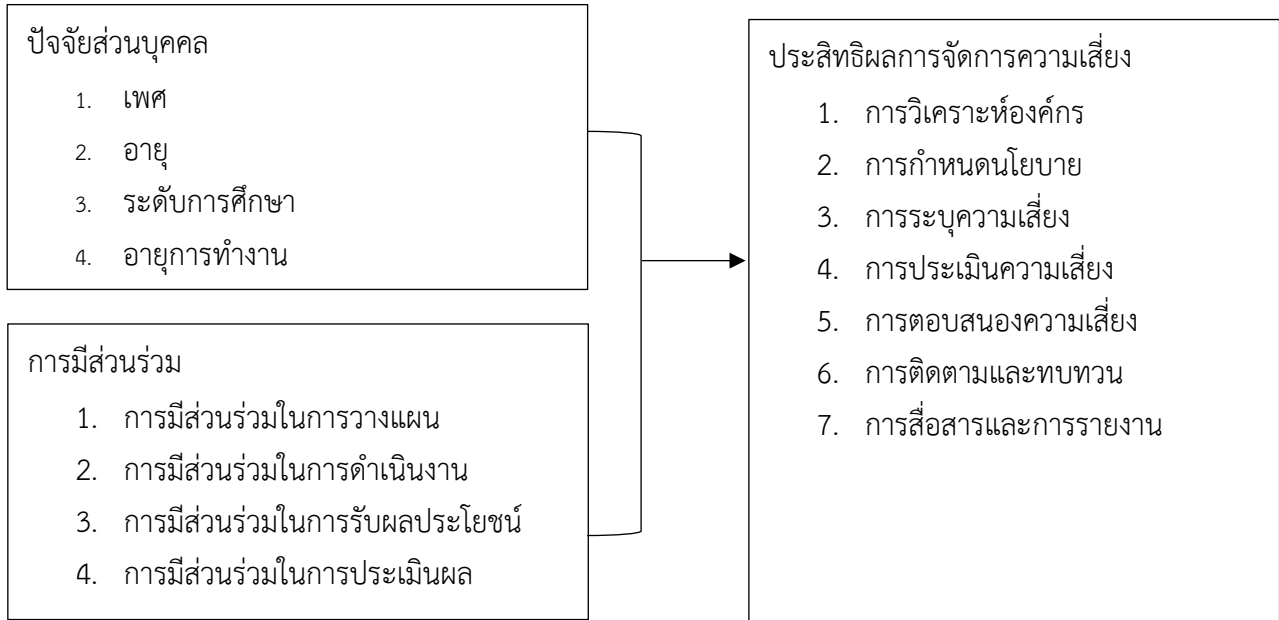
2. แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับการมีส่วนร่วม Cohen & Uphoff (1980) ได้เสนอกระบวนการบริหารแบบมีส่วนร่วมไว้ 4 ประการ คือ (1) การมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ เป็นการมีส่วนร่วมเพื่อให้ได้แนวทางการสร้างและประเมินทางเลือกต่าง ๆ การคัดเลือกการตัดสินใจเป็นศูนย์กลางของการเกิดความคิดที่หลากหลายรวมถึงการวางแผนเพื่อให้สิ่งที่ตัดสินใจเลือกบังเกิดผล (2) การมีส่วนร่วมในการปฏิบัติการ เป็นองค์ประกอบการดำเนินงานโครงการที่ได้จากคำถามที่ว่าใครทำประโยชน์ให้โครงการได้บ้าง และจะทำประโยชน์ได้โดยวิธีการใด (3) การมีส่วนร่วมในผลประโยชน์ส่วนที่เกี่ยวข้อกับผลประโยชน์นั้น นอกจากความสำคัญการได้รับประโยชน์ ในเชิงปริมาณและคุณภาพแล้ว ต้องพิจารณาถึงการกระจายประโยชน์ในกลุ่มด้วย (4) การมีส่วนร่วมในการประเมินผล สิ่งสำคัญที่ต้องสังเกต คือ ความเห็น ความชอบ และความคาดหวัง ซึ่งจะมีอิทธิพลสามารถแปรเปลี่ยนพฤติกรรมของบุคคลในกลุ่มต่าง ๆ มีการรายงานเกี่ยวกับความสำเร็จในการประเมินผลไว้น้อย เนื่องจากเป็นสิ่งที่เขาใจยากกว่าจะมีส่วนร่วมในการประเมินผลอย่างไรจึงจะดีที่สุด จะทำการวิเคราะห์หรือวัดผลได้ต่อเมื่อทำกิจกรรมได้ 3 อย่างมาแล้ว

3. แนวคิดการจัดการความเสี่ยงขององค์กร กระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง (2564) ได้กำหนดหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ประกอบด้วย ส่วนที่ 1 กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นพื้นฐานของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยหน่วยงานในการกำหนดแผนระดับองค์กร และการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจของผู้บริหารอยู่บนพื้นฐานข้อมูลสารสนเทศที่สมบูรณ์ ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กรและเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของหน่วยงาน กรอบบริหารจัดการความเสี่ยงประกอบด้วย หลักการ 8 ประการ ดังนี้ (1) การบริหารจัดการจัดการความเสี่ยงต้องดำเนินการแบบบูรณาการทั่วทั้งองค์กร (2) ความมุ่งมั่นของผู้กำกับดูแล หัวหน้าหน่วยงานของรัฐ และผู้บริหารระดับสูง (3) การสร้างและรักษาบุคลากรและวัฒนธรรมที่ดีขององค์กร (4) การมอบหมายหน้าที่ความรับผิดชอบด้านการบริหารจัดการความเสี่ยง (5) การตระหนักถึงผู้มีส่วนได้เสีย (6) การกำหนดยุทธศาสตร์/กลยุทธ์ วัตถุประสงค์และการตัดสินใจ (7) การใช้ข้อมูลสารสนเทศ และ (8) การพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ส่วนที่ 2 กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ของการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์องค์กร การกำหนดนโยบาย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การตอบสนองความเสี่ยง การติดตามและทบทวน และการสื่อสารและการรายงาน

กรอบแนวคิดการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เพื่อศึกษาการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเชิงปริมาณ โดยมีขั้นตอนในการทำการศึกษาดังนี้

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น 420 คน (ข้อมูลจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจำนวน 7 แห่ง ณ วันที่ 31 ธันวาคม 2566) โดยคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างแบบทราบดีค่าประชากรจากสูตร Taro Yamane (จินต์จุฑา จันทรประสิทธิ์, 2559 หน้า 44-45) กลุ่มตัวอย่างจำนวน 205 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เพื่อทำการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เป็นแบบกำหนดข้อเลือกตอบ การตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ผู้วิจัยได้ดำเนินการหาความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยการนำแบบสอบถามให้ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่าน และหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยการทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ต้องการศึกษา จำนวน 30 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้มาแปลงรหัสตัวเลข และสร้างตัวแปร แล้วบันทึกลงโปรแกรมเพื่อดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าที ค่าความแปรปรวนทางเดียว และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน

ผลการศึกษาวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นประกอบด้วย 7 ด้าน ได้แก่ การวิเคราะห์องค์กร การกำหนดนโยบาย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การตอบสนองความเสี่ยง การติดตามและทบทวน และการสื่อสารและการรายงาน ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยง โดยรวม

(n = 205)

ประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยง	$\bar{x}$	S.D.	ระดับความคิดเห็น	ลำดับ
1. การวิเคราะห์องค์กร	4.25	0.58	มากที่สุด	6
2. การกำหนดนโยบาย	4.40	1.29	มากที่สุด	1
3. การระบุความเสี่ยง	4.30	0.49	มากที่สุด	4
4. การประเมินความเสี่ยง	4.36	0.5	มากที่สุด	2
5. การตอบสนองความเสี่ยง	4.13	0.58	มาก	7
6. การติดตามและทบทวน	4.27	0.53	มากที่สุด	5
7. การสื่อสารและการรายงาน	4.30	0.55	มากที่สุด	3
รวม	4.29	0.48	มากที่สุด	

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยรวม อยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{x} = 4.29$, S.D. = 0.48 หากพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่ในระดับมากที่สุด 6 ด้าน โดยมีความคิดเห็นด้านการกำหนดนโยบาย อยู่ในระดับมากที่สุด $\bar{x} = 4.40$, S.D. = 1.29 รองลงมาคือ ด้านการประเมินความเสี่ยง $\bar{x} = 4.36$,

S.D. = 0.53 ด้านการสื่อสารและการรายงาน $\bar{x}$ = 4.30, S.D. = 0.55 ด้านการระบุความเสี่ยง $\bar{x}$ = 4.30, S.D. = 0.49 ด้านการติดตามและทบทวน $\bar{x}$ = 4.27, S.D. = 0.53 ด้านการวิเคราะห์องค์การ $\bar{x}$ = 4.25, S.D. = 0.58 และด้านที่มีระดับความคิดเห็นน้อยที่สุดคือ การตอบสนองของความเสี่ยง $\bar{x}$ = 4.13, S.D. = 0.58

ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล

การเปรียบเทียบความคิดเห็นของพนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ จากผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีเพศแตกต่างกัน มีความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ในภาพรวมมีค่า sig. เกินกว่า 0.05 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ไม่แตกต่างกัน อย่างไรก็ตาม พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเพศแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการวิเคราะห์องค์การ แตกต่างกัน

ผลการเปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอ สามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา และอายุการทำงาน ที่แตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุ

(n = 205)

ประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. การวิเคราะห์องค์การ	ระหว่างกลุ่ม	7.911	3	2.637	8.555	0.000*
	ภายในกลุ่ม	61.952	201	0.308		
	รวม	69.862	204			
2. การกำหนดนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	0.954	3	0.318	0.188	0.904
	ภายในกลุ่ม	339.579	201	1.689		
	รวม	340.533	204			

ตารางที่ 2 ต่อ

(n = 205)

ประสิทธิผลการจัดการ ความเสี่ยง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
3. การระบุความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	3.437	3	1.146	5.110	0.002*
	ภายในกลุ่ม	45.055	201	0.224		
	รวม	48.491	204			
4. การประเมินความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	3.136	3	1.045	3.919	0.010*
	ภายในกลุ่ม	53.614	201	0.267		
	รวม	56.750	204			
5. การตอบสนองต่อความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	2.160	3	0.720	2.146	0.096
	ภายในกลุ่ม	67.457	201	0.336		
	รวม	69.617	204			
6. การติดตามและทบทวน	ระหว่างกลุ่ม	3.996	3	1.332	4.722	0.003*
	ภายในกลุ่ม	56.696	201	0.282		
	รวม	60.692	204			
7. การสื่อสารและการรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	3.807	3	1.269	4.457	0.005*
	ภายในกลุ่ม	57.220	201	0.285		
	รวม	61.027	204			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.122	3	0.707	3.165	0.026*
	ภายในกลุ่ม	44.925	201	0.224		
	รวม	47.047	204			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ในภาพรวมมีค่า sig. ต่ำกว่า 0.05 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตาม พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอายุแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการตอบสนองความเสี่ยง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามระดับการศึกษา

(n = 205)

ประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยง	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
1. การวิเคราะห์องค์กร	ระหว่างกลุ่ม	12.282	2	6.141	21.543	0.000*
	ภายในกลุ่ม	57.580	202	0.285		
	รวม	69.862	204			
2. การกำหนดนโยบาย	ระหว่างกลุ่ม	5.557	2	2.778	1.675	.190*
	ภายในกลุ่ม	334.977	202	1.658		
	รวม	340.533	204			
3. การระบุความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	4.187	2	2.093	9.545	0.000*
	ภายในกลุ่ม	44.304	202	0.219		
	รวม	48.491	204			
4. การประเมินความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	1.901	2	0.950	3.500	0.032*
	ภายในกลุ่ม	54.849	202	0.272		
	รวม	56.750	204			
5. การตอบสนองความเสี่ยง	ระหว่างกลุ่ม	1.029	2	0.514	1.515	0.222
	ภายในกลุ่ม	68.589	202	0.340		
	รวม	69.617	204			
6. การติดตามและทบทวน	ระหว่างกลุ่ม	7.174	2	3.587	13.538	0.000*
	ภายในกลุ่ม	53.518	202	0.265		
	รวม	60.692	204			
7. การสื่อสารและการรายงาน	ระหว่างกลุ่ม	2.533	2	1.266	4.374	0.014*
	ภายในกลุ่ม	58.494	202	0.290		
	รวม	61.027	204			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.731	2	1.866	8.700	.000*
	ภายในกลุ่ม	43.316	202	0.214		
	รวม	47.047	204			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ในภาพรวมมีค่า sig. ต่ำกว่า 0.05 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญตาม พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการตอบสนองความเสี่ยง ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอายุการทำงาน

(n = 205)

ประสิทธิผลการจัดการ ความเสี่ยง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	ig.
	ระหว่างกลุ่ม	11.362	3	3.787	13.013	0.000*
1. การวิเคราะห์องค์กร	ภายในกลุ่ม	58.500	201	0.291		
	รวม	69.862	204			
	ระหว่างกลุ่ม	0.981	3	0.327	0.194	0.901
2. การกำหนดนโยบาย	ภายในกลุ่ม	339.552	201	1.689		
	รวม	340.533	204			
	ระหว่างกลุ่ม	2.706	3	0.902	3.960	0.009*
3. การระบุความเสี่ยง	ภายในกลุ่ม	45.785	201	0.228		
	รวม	48.491	204			
	ระหว่างกลุ่ม	1.471	3	0.490	1.783	0.152
4. การประเมินความเสี่ยง	ภายในกลุ่ม	55.279	201	0.275		
	รวม	56.750	204			
	ระหว่างกลุ่ม	0.553	3	0.184	1.537	0.657
5. การตอบสนองความเสี่ยง	ภายในกลุ่ม	69.064	201	0.344		
	รวม	69.617	204			
	ระหว่างกลุ่ม	9.263	3	3.088	12.068	0.000*

ตารางที่ 4 (ต่อ)

(n = 205)

ประสิทธิผลการจัดการ ความเสี่ยง	แหล่งความ แปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig.
6. การติดตามและทบทวน	ภายในกลุ่ม	51.428	201	0.256		
	รวม	60.692	204			
	ระหว่างกลุ่ม	2.843	3	0.948	3.274	0.022*
7. การสื่อสารและการรายงาน	ภายในกลุ่ม	58.183	201	0.289		
	รวม	61.027	204			
	ระหว่างกลุ่ม	2.124	3	0.708	3.168	0.025*
รวม	ภายในกลุ่ม	44.923	201	0.223		
	รวม	47.047	204			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 4 ผลการทดสอบความแตกต่างของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีอายุการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ในภาพรวมมีค่า sig. ต่ำกว่า 0.05 ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่า พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอายุการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ อย่างไรก็ตาม พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอายุการทำงานแตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ด้านการกำหนดนโยบาย ด้านการประเมินความเสี่ยง และด้านการตอบสนองความเสี่ยง ไม่แตกต่างกัน

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทดสอบความสัมพันธ์ของการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ วิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

ตารางที่ 5 ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างการมีส่วนร่วมและประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวม

(n = 205)

การมีส่วนร่วม	R	Sig.	ระดับความสัมพันธ์
ประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยง			
ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน	0.523	0.000**	ปานกลาง
ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน	0.600	0.000**	ปานกลาง
ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์	0.722	0.000**	ค่อนข้างสูง
ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล	0.653	0.000**	ค่อนข้างสูง
รวม	0.737	0.000**	ค่อนข้างสูง

**มีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

จากตารางที่ 4.32 พบว่า การวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยใช้สถิติ Pearson Correlation ในการทดสอบที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 พบว่า การมีส่วนร่วม ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผน ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ และด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผลโดยรวมและรายด้านมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการมีส่วนร่วมในการรับผลประโยชน์ ด้านการมีส่วนร่วมในการประเมินผล ด้านการมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน และด้านการมีส่วนร่วมในการวางแผนตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ระดับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และด้านการกำหนดนโยบายอยู่ในระดับมากที่สุดเป็นอันดับหนึ่ง รองลงมาคือ ด้านการประเมินความเสี่ยง ด้านการสื่อสารและการรายงาน ด้านการระบุนโยบาย ด้านการติดตามและทบทวน ด้านการวิเคราะห์องค์กร และด้านการตอบสนองความเสี่ยง ตามลำดับ ทั้งนี้เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดนโยบายในการจัดการความเสี่ยงไว้มีความชัดเจน มีการจัดการความเสี่ยงให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ยุทธศาสตร์ของจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กร องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีการกำหนดนโยบายความเสี่ยงด้านต่างๆ เช่น ด้านการปฏิบัติงาน ด้านการทุจริต ด้านเทคโนโลยี ด้านภาพลักษณ์ขององค์กรร่วมกับบุคลากรในองค์กร จึงทำให้นโยบายการจัดการความเสี่ยงมีความครบถ้วน ถูกต้องสำหรับด้านที่มีความเห็นน้อยที่สุด คือ ด้านการตอบสนองความเสี่ยง ทั้งนี้อาจเกิดจากการที่ผู้บริหารไม่ยอมรับความเสี่ยงที่หน่วยงานสามารถยอมรับได้ และไม่มีการกำหนดตัวบุคคลที่รับผิดชอบ ไม่มีการ

กำหนดวิธีการดำเนินการที่ชัดเจนในกรณีเกิดความเสียหายขึ้น ไม่มีการจัดทำแผนฉุกเฉินทำให้บุคลากรไม่สามารถจัดการกับความเสียหายได้ ซึ่งไม่เป็นไปตามแนวทางของกระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง (2564) ซึ่งได้กำหนดแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานของรัฐ เรื่อง หลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ได้กำหนดกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยงไว้ 7 กระบวนการ คือ 1. การวิเคราะห์องค์กร 2. การกำหนดนโยบายการบริหารจัดการความเสี่ยง 3. การระบุความเสี่ยง 4. การประเมินความเสี่ยง 5. การตอบสนองความเสี่ยง 6. การติดตามและทบทวน และ 7. การสื่อสารและการรายงาน

ผลการเปรียบเทียบความเห็นเกี่ยวกับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามปัจจัยส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา และอายุการทำงาน (1) พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ในภาพรวม ไม่แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า ประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ขึ้นอยู่กับปัจจัยด้านเพศเป็นสำคัญ (2) พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีอายุ ระดับการศึกษา และอายุการทำงานแตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พบว่า ในภาพรวม แตกต่างกัน ซึ่งสามารถอธิบายได้ว่า อายุ ระดับการศึกษา และอายุการทำงาน เป็นส่วนหนึ่งในการกำหนดหรือวัดระดับประสิทธิผลการจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

องค์ความรู้ใหม่

ในบริบทของการบริหารจัดการองค์กรภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) มีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาชุมชนท้องถิ่นและการให้บริการสาธารณะ ด้วยความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วของเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของความคาดหวังจากประชาชน อปท. จำเป็นต้องบริหารจัดการความเสี่ยงอย่างมีประสิทธิภาพ งานวิจัยเรื่อง "การจัดการความเสี่ยงสำหรับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตอำเภอสามร้อยยอด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์" ได้นำเสนอข้อมูลที่สำคัญซึ่งสามารถพัฒนากลยุทธ์และแนวทางใหม่ ๆ ในการจัดการความเสี่ยงในระดับองค์กรได้อย่างยั่งยืน โดยมีแนวทางการพัฒนา ดังนี้

1. การบูรณาการกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร ช้แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร (ERM) ที่ประกอบด้วย การวิเคราะห์องค์กร การกำหนดนโยบาย การระบุและประเมินความเสี่ยง การติดตาม และการรายงาน เพื่อให้เกิดระบบการบริหารความเสี่ยงที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ของหน่วยงาน รวมถึงการอบรมและให้ความรู้แก่บุคลากรเกี่ยวกับความสำคัญของ ERM และวิธีการนำไปปรับใช้ในบริบทขององค์กร

2. การเพิ่มการตอบสนองความเสี่ยง พัฒนาระบบการรับมือความเสี่ยงที่ชัดเจน เช่น การสร้างแผนฉุกเฉินและการกำหนดผู้รับผิดชอบในกรณีที่เกิดเหตุการณ์ไม่คาดฝัน ส่งเสริมการยอมรับความเสี่ยงที่สามารถจัดการได้ เพื่อสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่เปิดรับการเปลี่ยนแปลงและพัฒนานวัตกรรม

3. การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของบุคลากร โดยการส่งเสริมให้บุคลากรทุกระดับมีส่วนร่วมในกระบวนการจัดการความเสี่ยง ตั้งแต่การวางแผน การดำเนินงาน ไปจนถึงการประเมินผล อีกทั้งใช้การสื่อสารแบบสองทางที่มีประสิทธิภาพเพื่อสร้างความเข้าใจร่วมกันในเรื่องความเสี่ยงและแนวทางการจัดการ

4. การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยการใช้เครื่องมือดิจิทัลในการติดตาม วิเคราะห์ และรายงานความเสี่ยง เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการข้อมูลและการตัดสินใจเชิงกลยุทธ์

5. การประเมินและปรับปรุงระบบอย่างต่อเนื่อง โดยดำเนินการตรวจสอบและประเมินผลการจัดการความเสี่ยงเป็นระยะ เพื่อระบุจุดอ่อนและพัฒนาระบบการให้เหมาะสมกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

สรุปได้ว่า การบริหารจัดการความเสี่ยงที่มีประสิทธิภาพในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องอาศัยทั้งการกำหนดนโยบายที่ชัดเจน การมีส่วนร่วมของบุคลากร และการตอบสนองต่อความเสี่ยงที่เหมาะสม การนำแนวทางที่เสนอไปประยุกต์ใช้จะช่วยให้องค์กรสามารถเพิ่มศักยภาพในการจัดการความเสี่ยง สร้างความมั่นใจให้กับประชาชน และสนับสนุนการพัฒนาชุมชนอย่างยั่งยืน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ข้อเสนอแนะจากแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานภาครัฐ เรื่อง หลักการบริหารจัดการความเสี่ยง ระดับองค์กร ของกระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง พนักงานส่วนท้องถิ่น พนักงานจ้างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นควรศึกษา (1) กรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นพื้นฐานของการบริหารจัดการความเสี่ยงที่ดี เพื่อให้การบริหารจัดการความเสี่ยงเป็นเครื่องมือช่วยหน่วยงานในการกำหนดแผนระดับองค์กร และการกำหนดวัตถุประสงค์เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงการตัดสินใจของผู้บริหารอยู่บนพื้นฐานข้อมูลสารสนเทศที่สมบูรณ์ ส่งผลให้หน่วยงานของรัฐสามารถดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์หลักขององค์กรและเพื่อเพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของหน่วยงาน (2) กระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง ของการบริหารจัดการความเสี่ยง ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน ประกอบด้วย การวิเคราะห์องค์กร การกำหนดนโยบาย การระบุความเสี่ยง การประเมินความเสี่ยง การตอบสนองความเสี่ยง การติดตามและทบทวน และการสื่อสารและการรายงาน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกระบวนการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อเป็นประโยชน์ในการดำเนินการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงานมีประสิทธิภาพรวมถึงยกระดับการบริหารจัดการความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้สามารถเป็นเครื่องมือสำคัญในการตัดสินใจ เพื่อสนับสนุนการบริหารหน่วยงานให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรอย่างแท้จริง และควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับกรอบการบริหารจัดการความเสี่ยง เพื่อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำไปปรับใช้ในการวางระบบการบริหารจัดการความเสี่ยงของหน่วยงาน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการคลัง กรมบัญชีกลาง. (2564). แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงสำหรับหน่วยงานภาครัฐ เรื่องหลักการบริหารจัดการความเสี่ยงระดับองค์กร.
- เนลแดเนียล (2018) การบริหารความเสี่ยงในรัฐบาลท้องถิ่นของแอฟริกาใต้และผลกระทบต่อการให้บริการสาธารณะ.
- ปฎิภาณ แซ่หลิม. (2558). <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/mur2r/article/view/243047>. 2(2) Mahidol R2R e-Journal.
- ปราโมทย์ เอมมา.(2559) วิจัยเรื่องการบริหารความเสี่ยงของโรงเรียนสรวงสุทธา วิทยา จังหวัดสุพรรณบุรี.
- วาสนา เกษณา. (2562). พระราชบัญญัติวินัยการเงินการคลังของรัฐ พ.ศ. 2561
- สุนันทภรณ์ พรหมบัว(2559) การยอมรับเพื่อปฏิบัติตามระบบการควบคุมภายในภายใต้การบริหารความเสี่ยงขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตภาคใต้ของไทย.
- Erlina Erlina Se Msi Devi Anindia Putri Iskandar Muda Harnovinsah Harnovinsah(2020) การตรวจสอบและวิเคราะห์ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการดำเนินการบริหารความเสี่ยงในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น.
- John Trussel Patricia A. Patrick (2018) การประเมินและจัดอันดับความเสี่ยงทางการเงินของรัฐบาลเทศบาล: กรณีของมลรัฐเพนซิลเวเนีย.